

P.Z. br. 333

HRVATSKI SABOR

Klasa: 213-02/09-01/01

Urbroj: 65-09-02

Zagreb, 15. svibnja 2009.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 137. i 153. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o kazetnom streljivu, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 14. svibnja 2009. godine uz prijedlog da se sukladno članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Gordana Jandrokovića, ministra vanjskih poslova i europskih integracija, dr. sc. Davora Božinovića i Maju Vrtarić, državne tajnike Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, te dr. sc. Maria Nobila i mr. sc. Davora Vidiša, ravnatelje u Ministarstvu vanjskih poslova i europskih integracija.

PREDSJEDNIK

Luka Bebić

P.Z. br. 333

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 213-02/08-03/01

Urbroj: 5030109-09-1

Zagreb, 14. svibnja 2009.

REPUBLIKA HRVATSKA
61 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 15-05-2009		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
213-02/09-01/01	65	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-09-01	1	1

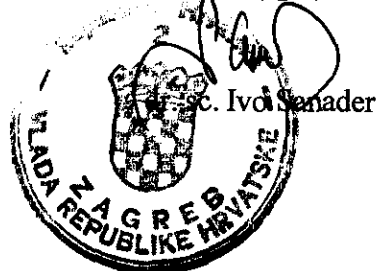
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o kazetnom streljivu, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske, članka 129. i članka 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o kazetnom streljivu, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Gordana Jandrokovića, ministra vanjskih poslova i europskih integracija, dr. sc. Davora Božinovića i Maju Vrtarić, državne tajnike u Ministarstvu vanjskih poslova i europskih integracija, te dr. sc. Maria Nobila i mr. sc. Davora Vidiša, ravnatelje u Ministarstvu vanjskih poslova i europskih integracija.

PREDSJEDNIK

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O KAZETNOM
STRELJIVU, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O KAZETNOM STRELJIVU

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije o kazetnom streljivu (u daljnjem tekstu: Konvencija) sadržana je u članku 139. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 41/01 - pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

1. Ocjena stanja

Konvencija iz točke I. ovog Prijedloga Zakona usvojena je nakon dvogodišnjih pripremnih sastanaka. Republika Hrvatska je stranka Konvencije o zabrani proizvodnje, uporabe, skladištenja i prijenosa protupešačkih mina i o njihovom uništenju (Ottawska konvencija) od 01. ožujka 1999., kada je Ottawska konvencija stupila na snagu. Donošenje i primjena Ottawske konvencije primjer je uspješnosti udruživanja u borbi protiv oružja koje ostavlja neizbrisiv trag na civilnom stanovništvu. Učinkovitost Ottawske konvencije potaknula je i izradu Konvencije o kazetnom streljivu.

Republika Hrvatska aktivno je sudjelovala na svim pripremnim sastancima Konvencije o kazetnom streljivu, osobito na području rehabilitacije i reintegracije stradalih od kazetnog streljiva, gdje je često isticana važnost država stranaka u obavezi prema stradalima, kao i potreba čišćenja zagađenog područja i uništenja zaliha. Zalaganjem hrvatskih predstavnika u konačni tekst Konvencije uvršten je i dio o potrebi osiguravanja pomoći žrtvama mina s obzirom na dobnu i spolnu pripadnost, kao i dio o individualnom pristupu svakoj žrtvi.

Republika Hrvatska ne odobrava upotrebu kazetnog streljiva, a do sada je više puta upozoravala na prekomjerne humanitarne posljedice koje kazetno streljivo ostavlja na civilnom stanovništvu. Bili smo jedna od prvih zemalja u regiji čiji su predstavnici počeli javno upozoravati na veliku opasnost koja prijete od ovog oružja, poučeni iskustvom iz Domovinskog rata.

Vlada Republike Hrvatske na sjednici održanoj 14. studenog 2008. godine donijela je Odluku o pokretanju postupka za sklapanje Konvencije o kazetnom streljivu.

Ministar vanjskih poslova i europskih integracija Republike Hrvatske potpisao je 3. prosinca 2008. godine ovu Konvenciju na međunarodnoj konferenciji u Oslu.

2. Cilj koji se donošenjem Zakona želi postići

Cilj Konvencije je zabrana uporabe, razvoja, proizvodnje, skladištenja ili prijenosa kazetnog streljiva. Konvencijom se propisuju rokovi za uništenje zaliha, kao i mogućnost zadržavanja ograničene količine kazetnog streljiva u svrhu istraživanja i školske obuke. Određene su obveze u pogledu žrtava kazetnog streljiva, međunarodne suradnje i pružanja pomoći, mjere transparentnosti te ostale odredbe potrebne za uspješnu implementaciju svih dijelova Konvencije.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Konvencija o kazetnom streljivu predstavlja pravni okvir koji omogućava Republici Hrvatskoj reguliranje područja koja se tiču zabrane, uporabe, razvoja, proizvodnje, skladištenja ili prijenosa kazetnog streljiva.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za obveze koje prema procjeni Ministarstva obrane proizlaze iz primjene Konvencije o kazetnom streljivu u Državnom proračunu Republike Hrvatske osiguran je iznos od 2.500.000,00 HRK.

Sredstva potrebna za uništenje zaliha kazetnog streljiva u Oružanim snagama Republike Hrvatske u 2009. godini u gore navedenom iznosu osigurana su na pozicijama Ministarstva obrane.

Sredstva potrebna za provođenje edukacija, pružanje pomoći žrtvama kazetnog streljiva te održavanje sastanaka država stranaka, revizijskih konferencija i konferencija o izmjenama i dopunama osigurat će se u okviru redovnih sredstava nadležnih državnih tijela.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog Sabora („Narodne novine“, br. 71/00, 129/00, 117/01, 6/02 - pročišćeni tekst i br. 41/02, te 91/03 i 58/04) i to u drugim osobito opravdanim razlozima.

S obzirom na važnost ove Konvencije, obveze koje iz nje proizlaze, ulogu Republike Hrvatske u njezinom nastajanju te kako bi se omogućilo ravnopravno sudjelovanje hrvatskih predstavnika u svim aktivnostima tijekom 2009. godine, predlaže se da se ovaj Prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O KAZETNOM STRELJIVU

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija o kazetnom streljivu, usvojena u Dublinu 30. svibnja 2008. godine u izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku, a koju je Republika Hrvatska potpisala u Oslu, 3. prosinca 2008. godine.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

Konvencija o kazetnom streljivu

Države stranke ove Konvencije,

Duboko zabrinute da civilno stanovništvo i pojedini civili i dalje podnose žestinu oružanog sukoba,

Odlučne da za sva vremena okončaju patnje i žrtve prouzročene kazetnim streljivima u vrijeme njihove uporabe, kad ona ne funkcioniraju kako je predviđeno ili kad su ostavljena,

Zabrinute što zaostalo kazetno streljivo ubija ili sakati civile, uključujući žene i djecu, onemogućuje gospodarski i društveni razvitak, između ostaloga i gubitkom prihoda za život, ometa postkonfliktnu obnovu i oporavak, usporava ili spriječava povratak izbjeglica i prognanika, može imati negativan učinak na uspostavu mira i humanitarne napore unutar država kao i na međunarodnom planu, kao i druge teške posljedice koje mogu potrajati mnogo godina nakon uporabe tih streljiva,

Duboko zabrinute također zbog opasnosti koje predstavljaju velike nacionalne zalihe kazetnog streljiva zadržanih za operativnu uporabu, te *odlučne* da osiguraju njihovo brzo uništenje,

Smatrajući neophodnim da efektivno pridonese na učinkovit, usklađen način rješavanju izazova uklanjanja ostataka kazetnog streljiva širom svijeta, te da osiguraju njihovo uništenje,

Odlučne također da osiguraju potpuno ostvarenje prava svih žrtava kazetnog streljiva te *priznajući* njihovo prirodno dostojanstvo,

Riješene da učine sve što mogu za pružanje pomoći žrtvama kazetnog streljiva, uključujući liječničku skrb, rehabilitaciju i psihološku potporu, kao i osiguravanje njihovog uključenja u društveni i gospodarski život,

Priznajući potrebu za osiguranje pomoći koja će voditi računa o dobi i rodu žrtava kazetnog streljiva te za rješavanje posebnih potreba ranjivih skupina,

Imajući na umu Konvenciju o pravima osoba s invaliditetom koja, između ostaloga, zahtijeva da se države stranke te Konvencije obvežu osigurati i promicati potpuno ostvarivanje svih ljudskih prava i temeljnih sloboda svih osoba s invaliditetom bez diskriminacije bilo koje vrste na osnovi invalidnosti,

Vodeći računa o potrebi za odgovarajućim usklađivanjem napora koji se poduzimaju na raznim forumima za rješavanje pitanja prava i potreba žrtava raznih vrsta oružja, te *riješene* izbjeći diskriminaciju među žrtvama raznih vrsta oružja,

Ponovno potvrđujući da u slučajevima koji nisu obuhvaćeni ovom Konvencijom ili drugim međunarodnim ugovorima, civili i borci ostaju pod zaštitom i vladavinom načela međunarodnoga prava, ustanovljenih običaja, načela čovječnosti i zahtjeva javne savjesti,

Riješene također da naoružane skupine različite od oružanih snaga neke države ne smiju ni u kojim okolnostima sudjelovati u bilo kojoj aktivnosti koja je zabranjena državi stranci ove Konvencije,

Pozdravljajući vrlo široku međunarodnu potporu međunarodnom pravilu kojim se zabranjuju protupješačke mine, potvrđenom u Konvenciji o zabrani uporabe, stvaranja zaliha, proizvodnje i prijenosa protupješačkih mina i o njihovom uništenju iz 1997.,

Pozdravljajući također usvajanje Protokola o eksplozivnim ostacima rata u dodatku Konvencije o zabrani ili ograničavanju uporabe određenog konvencionalnog oružja s pretjeranim traumatskim učinkom ili djelovanjem bez obzira na cilj, kao i njegovo stupanje na snagu 12. studenoga 2006., te *želeći* unaprijediti zaštitu civila od učinaka preostalog kazetnog streljiva u postkonfliktnim okruženjima,

Imajući na umu također rezoluciju Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1325 o ženama, miru i sigurnosti te rezoluciju Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1612 o djeci u oružanome sukobu,

Pozdravljajući nadalje korake koji se zadnjih godina poduzimaju na nacionalnoj, regionalnoj i globalnoj razini u cilju zabrane, ograničenja ili obustave korištenja, skladištenja, proizvodnje i prijenosa kazetnog streljiva,

Naglašavajući ulogu javne savjesti u promicanju načela humanosti, o čemu svjedoči globalni poziv na okončanje patnji civila prouzročenih kazetnih streljivima te *priznajući* napore koje su u tom smjeru poduzimali Ujedinjeni narodi, Međunarodni odbor Crvenoga križa, Koalicija protiv kazetnog streljiva i brojne druge nevladine organizacija širom svijeta,

Ponovno potvrđujući Deklaraciju Konferencije u Oslu o kazetnom streljivu, po kojoj, između ostaloga, države priznaju teške posljedice prouzročene korištenjem kazetnog streljiva te se obvezuju da do 2008. sklope pravno obvezujući instrument koji bi zabranio korištenje, proizvodnju, prijenos i skladištenje kazetnog streljiva koja prouzrokuju neprihvatljive ozljede civilima, te bi uspostavio okvir za suradnju i pomoć koji osigurava odgovarajuće pružanje skrbi i rehabilitacije za žrtve, čišćenje kontaminiranih područja, edukaciju o smanjenju rizika i uništenje zaliha,

Naglašavajući da je potrebno da se sve države privuku na prihvaćanje ove Konvencije te *odlučne* da neumorno djeluju na promicanju njezine univerzalizacije i pune provedbe,

Temeljeći se na načelima i pravilima međunarodnoga humanitarnog prava, osobito načelu da pravo stranaka u oružanom sukobu da biraju metode ili sredstva ratovanja nije neograničeno, te pravilima da stranke u sukobu u svakome trenutku moraju razlikovati civilno stanovništvo i borce kao i civilne objekte i vojne objekte te su dužne usmjeriti svoje operacije isključivo protiv vojnih ciljeva, da se u vođenju vojnih operacija mora neprekidno voditi računa da se poštedi civilno stanovništvo, civili i civilni objekti te da civilno stanovništvo i pojedinačne civilne osobe uživaju opću zaštitu od opasnosti koje proizlaze iz vojnih operacija,

SPORAZUMJELE su se kako slijedi:

Članak 1.

Opće obveze i područje primjene

1. Svaka država stranka obvezuje se da ni u kojim okolnostima neće:
 - (a) koristiti kazetno streljivo;
 - (b) razvijati, proizvoditi, na drugi način stjecati, skladištiti, zadržati ili bilo kome prenijeti, izravno ili neizravno, kazetno streljivo;

- (c) pomagati, poticati ili navoditi bilo koga na bilo kakvu aktivnost koja je prema ovoj Konvenciji zabranjena državi stranci.

2. Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se, *mutatis mutandis*, na eksplozivne bombice koje su posebno projektirane za raspršivanje ili ispuštanje iz dispenzora pričvršćenih na letjelice.

3. Ova Konvencija ne primjenjuje se na mine.

Članak 2. Definicije

Za potrebe ove Konvencije:

1. "Žrtve kazetnog streljiva" znači sve osobe koje su ubijene ili su pretrpjele fizičku ili psihološku povredu, gospodarski gubitak, društvenu marginalizaciju ili znatno umanjenje ostvarivanja njihovih prava uslijed korištenja kazetnog streljiva. To obuhvaća osobe izravno pogođene učincima kazetnog streljiva, kao i njihove obitelji i zajednice;

2. "Kazetno streljivo" znači konvencionalno streljivo projektirano za raspršivanje ili ispuštanje eksplozivnog podstreljiva pojedinačne težine manje od 20 kilograma te uključuje to eksplozivno podstreljivo. To ne znači sljedeće:

- (a) streljivo ili podstreljivo projektirano za aktiviranje signalnih raketa, dima, pirotehnike ili sredstava za zavaravanje radara; kao ni streljivo projektirano isključivo za ulogu protuzračne obrane;
- (b) streljivo ili podstreljivo projektirano da proizvede električni ili elektronski učinak;
- (c) streljivo koje u svrhu izbjegavanja nerazlikujućega plošnog učinka i rizika koji predstavljaju neeksplozivno podstreljivo, ima sve sljedeće karakteristike:
 - (i) svako streljivo sadrži manje od deset eksplozivnih podstreljiva;
 - (ii) svako eksplozivno podstreljivo teži više od četiri kilograma;
 - (iii) svako eksplozivno podstreljivo projektirano je da otkrije i napadne samo jednu metu;
 - (iv) svako eksplozivno podstreljivo ima elektronski mehanizam za samouništenje;
 - (v) svako eksplozivno podstreljivo je opremljeno elektronskim sklopom za deaktivaciju;

3. "Eksplozivno podstreljivo" znači konvencionalno streljivo koje je u svrhu izvršavanja njegove zadaće raspršeno ili ispušteno kazetnim streljivom, a projektirano je da funkcionira detoniranjem eksplozivnog naboja prije udara, u trenutku udara ili nakon udara;

4. "Zakazalo kazetno streljivo" znači kazetno streljivo ispaljeno, bačeno, lansirano, projektirano ili na drugi način primijenjeno, koje je trebalo raspršiti ili ispustiti svoje eksplozivno podstreljivo, ali je zakazalo;

5. "Neeksplozivno podstreljivo" znači eksplozivno podstreljivo koje je raspršeno ili ispušteno ili na neki drugi način odvojeno od kazetnog streljiva, a nije eksplozivno kao što je bilo predviđeno;

6. "Napušteno kazetno streljivo" znači kazetno streljivo ili eksplozivno podstreljivo koje nije iskorišteno te je napušteno ili odbačeno te više nije pod nadzorom stranke koja ga je napustila ili odbacila. Ono je moglo, ali nije moralo biti pripremljeno za uporabu;
7. "Ostaci kazetnog streljiva" znači zakazalo kazetno streljivo, napušteno kazetno streljivo, neeksplozivno podstreljivo i neeksplozivne bombice;
8. "Prijenos" obuhvaća pored fizičkog prebacivanja kazetnog streljiva na državno područje ili s njega, prijenos prava i nadzora nad kazetnim streljivom, ali ne obuhvaća prijenos područja koje sadrži ostatke kazetnog streljiva;
9. "Mehanizam za samouništenje" znači ugrađeni automatski mehanizam pored primarnog inicijacijskog mehanizma streljiva, koji osigurava uništenje streljiva u koje je ugrađen;
10. "Autodeaktiviranje" znači automatsko razoružavanje streljiva nepovratnim iscrpljenjem komponente, na primjer baterije, koja je neophodna za funkcioniranje streljiva;
11. "Područje kontaminirano kazetnim streljivom" znači područje za koje se zna ili sumnja da sadrži ostatke kazetnog streljiva;
12. "Mina" znači streljivo projektirano za stavljanje ispod tla, na tlo ili blizu tla ili druge nadzemne površine da eksplodira uslijed nazočnosti, blizine ili kontakta osobe ili vozila;
13. "Eksplozivna bombica" znači konvencionalno streljivo, težine manje od 20 kilograma, koje nema vlastiti pogon te koje se, u svrhu izvršavanja njegove zadaće, raspršuje ili ispušta iz dispenzora, a projektirano je da funkcionira detoniranjem eksplozivnog naboja prije, u trenutku ili nakon udara;
14. "Dispensor" znači spremnik projektiran za raspršivanje ili ispuštanje eksplozivnih bombica, koji je pričvršćen za letjelicu u trenutku raspršivanja ili ispuštanja;
15. "Neeksplozivna bombica" znači eksplozivna bombica koja je raspršena, ispuštena ili na neki drugi način odvojena od dispenzora, a nije eksplodirala kako je bilo predviđeno.

Članak 3.

Skladištenje i uništenje zaliha

1. Svaka država stranka dužna je, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, odvojiti svo kazetno streljivo pod njezinom jurisdikcijom i nadzorom od streljiva zadržanih za operativnu uporabu, te ih označiti za uništenje.
2. Svaka država stranka obvezuje se uništiti ili osigurati uništenje svega kazetnog streljiva navedenog u stavku 1. ovoga članka i to čim prije, ali najkasnije osam godina nakon stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu stranku. Svaka država stranka obvezuje se osigurati da metode uništenja budu u skladu s važećim međunarodnim standardima za zaštitu javnog zdravlja i okoliša.
3. Ako neka država stranka smatra da neće biti u stanju uništiti ili osigurati uništenje svega kazetnoga streljiva navedenoga u stavku 1. ovoga članka u roku od osam godina od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu stranku, ista može podnijeti zahtjev Sastanku država stranaka ili Revizijskoj konferenciji za produženje roka za dovršenje uništavanja tog kazetnog streljiva u trajanju do četiri godine. Država stranka može u iznimnim okolnostima zatražiti dodatno produženje u trajanju do četiri godine. Zatražena produženja ne smiju premašiti broj godina koje su strogo neophodne toj državi stranci za dovršetak njezinih obveza iz stavka 2. ovoga članka.

4. U svakome zahtjevu za produženje mora se navesti:
- (a) trajanje predloženoga produženja;
 - (b) detaljno objašnjenje predloženog produženja, uključujući financijska i tehnička sredstva koja su dostupna ili neophodna državi stranci za uništenje svega kazetnoga streljiva iz stavka 1. ovoga članka te, po mogućnosti, iznimne okolnosti koje opravdavaju produženje;
 - (c) plan koji pokazuje način i vrijeme dovršetka uništenja zaliha;
 - (d) količina i tip kazetnog streljiva i eksplozivnog podstreljiva u posjedu u trenutku stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu stranku te drugog kazetnog streljiva ili eksplozivnog podstreljiva otkrivenog nakon tog stupanja na snagu;
 - (e) količina i tip kazetnog streljiva i eksplozivnog podstreljiva uništenog tijekom razdoblja navedenoga u stavku 2. ovoga članka; te
 - (f) količina i tip kazetnog streljiva i eksplozivnog podstreljiva preostalog za uništenje tijekom predloženog produženja te koja bi se količina prema očekivanjima uništila svake godine.

5. Na Sastanku država stranaka ili Revizijskoj konferenciji, uzimajući u obzir čimbenike navedene u stavku 4. ovoga članka, ocijenit će se zahtjev i odlučiti većinom glasova država stranaka koje su nazočne i koje glasaju o udovoljavanju zahtjeva za produženjem roka. Države stranke mogu odlučiti odobriti kraće produženje od zatraženoga te mogu predložiti mjerila za produženje, prema potrebi. Zahtjev za produženje roka podnosi se najmanje devet mjeseci prije Sastanka država stranaka ili Revizijske konferencije na kojoj će se razmatrati.

6. Bez obzira na odredbe članka 1. ove Konvencije, dopušteno je zadržavanje ili stjecanje ograničenoga broja kazetnog streljiva i eksplozivnog podstreljiva za razvoj i obuku iz otkrivanja, tehnika čišćenja ili uništavanja kazetnog streljiva i eksplozivnog podstreljiva ili za razvitak protumjera protiv kazetnog streljiva. Količina eksplozivnog podstreljiva zadržanog ili stečenoga ne smije premašiti apsolutno neophodan minimalni broj za te potrebe.

7. Bez obzira na odredbe članka 1. ove Konvencije, dopušten je prijenos kazetnog streljiva u drugu državu stranku za potrebe uništenja, kao i za potrebe opisane u stavku 6. ovoga članka.

8. Države stranke koje zadržavaju, stječu ili prenose kazetno streljivo ili eksplozivno podstreljivo za potrebe opisane u stavcima 6. i 7. ovoga članka dužne su podnijeti detaljno izvješće o planiranom i aktualnom korištenju tog kazetnog streljiva i eksplozivnog podstreljiva te njihovu tipu, količini i serijskim brojevima. Ako se kazetno streljivo ili eksplozivno podstreljivo prenosi nekoj drugoj državi stranci za te svrhe, izvješće treba sadržavati i navod stranke primateljice. Takvo izvješće priprema se za svaku godinu tijekom koje država stranka zadržava, stječe ili prenosi kazetno streljivo ili eksplozivno podstreljivo te se podnosi glavnom tajniku Ujedinjenih naroda ne kasnije od 30. travnja slijedeće godine.

Članak 4.

Čišćenje i uništavanja ostataka kazetnog streljiva i edukacija o smanjivanju rizika

1. Svaka država stranka obvezuje se očistiti i uništiti ili osigurati čišćenje i uništenje ostataka kazetnog streljiva koji se nalaze na područjima kontaminiranim kazetnim streljivom pod njezinom jurisdikcijom ili nadzorom, kako slijedi:

- (a) kad se ostaci kazetnog streljiva nalaze na području pod njezinom jurisdikcijom ili nadzorom na datum stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu stranku, takvo čišćenje i uništavanje obaviti će se čim prije, a najkasnije deset godina od tog datuma;

- (b) kad nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu stranku kazetno streljivo postane ostacima kazetnog streljiva, koje se nalaze na području pod njezinom jurisdikcijom ili nadzorom, čišćenje i uništavanje obaviti će se čim prije, a najkasnije deset godina po završetku aktivnih neprijateljstava tijekom kojih je to kazetno streljivo postalo ostacima kazetnog streljiva; te
- (c) po ispunjenju bilo koje od obveza iz podstavaka (a) i (b) ovoga stavka, ta država stranka dati će izjavu o usklađenosti na sljedećemu Sastanku država stranaka.

2. U ispunjenju svojih obveza iz stavka 1. ovoga članka, svaka država stranka čim prije će poduzeti sljedeće mjere, uzimajući u obzir odredbe članka 6. ove Konvencije u odnosu na međunarodnu suradnju i pomoć:

- (a) pregledati, ocijeniti i zabilježiti prijetnju koju predstavljaju ostaci kazetnog streljiva, čineći svaki napor za identifikaciju svih područja kontaminiranih kazetnim streljivom koja su pod njezinom jurisdikcijom ili nadzorom;
- (b) ocijeniti i odrediti prioritetne potrebe u smislu označavanja, zaštite civila, čišćenja i uništenja te poduzeti korake za mobilizaciju sredstava i izradu nacionalnoga plana izvedbe tih aktivnosti gradeći, tamo gdje je prikladno, na postojećim strukturama, iskustvu i metodologijama;
- (c) poduzeti sve moguće korake za osiguranje da sva područja kontaminirana kazetnim streljivom koja su pod njezinom jurisdikcijom ili nadzorom budu označena u cijelom svojem opsegu, nadzirana i zaštićena ogradom ili drugim sredstvima radi osiguranja efektivnog isključenja civila. Za označavanje sumnjivih opasnih područja trebaju se koristiti znaci upozorenja koji se zasnivaju na metodama za označavanja koje odnosna zajednica lako prepoznaje. Znakovi i oznake granica opasnoga područja trebaju biti čim uočljiviji, čitljiviji, trajniji i otporniji na atmosferilije te trebaju jasno identificirati koja se strana označene granice smatra da je unutar područja kontaminiranog kazetnim streljivom, a koja se strana smatra sigurnom;
- (d) očistiti i uništiti sve ostatke kazetnog streljiva na područjima pod njezinom jurisdikcijom ili kontrolom; te
- (e) upriličiti edukaciju o smanjenju rizika radi stvaranja svijesti među civilima koji žive na ili uz područja kontaminirana kazetnim streljivom, o rizicima koje predstavljaju ti ostaci.

3. U provedbi aktivnosti navedenih u stavku 2. ovoga članka, svaka država stranka dužna je uzeti u obzir međunarodne standarde, uključujući Međunarodne standarde za razminiranje (International Mine Action Standards /IMAS/).

4. Ovaj stavak primjenjuje se u slučajevima u kojima je neka država stranka upotrebljavala ili ostavila kazetno streljivo prije stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu stranku te su ona postala ostacima kazetnog streljiva na područjima pod jurisdikcijom ili nadzorom druge države stranke u vrijeme stupanja na snagu ove Konvencije za potonju.

- (a) U takvim slučajevima, po stupanju na snagu ove Konvencije za obje države stranke, prvu državu stranku se snažno potiče na to da drugoj državi stranci, između ostaloga, osigura pomoć u tehničkim, financijskim, materijalnim ili ljudskim resursima, bilateralno ili preko neke obostrano dogovorene treće stranke, uključujući i putem sustava Ujedinjenih naroda ili drugih mjerodavnih organizacija, radi lakšega označavanja, čišćenja i uništenja tih ostataka kazetnog streljiva.
- (b) Takva pomoć obuhvaća, gdje je moguće, podatke o tipovima i količinama upotrebljavanog kazetnog streljiva, točnim mjestima udara kazetnim streljivom te područjima za koje se zna da se u njima nalaze ostaci kazetnog streljiva.

5. Ako neka država stranka smatra da neće biti u stanju očistiti ili osigurati čišćenje i uništenje svih ostataka kazetnoga streljiva iz stavka 1. ovoga članka u roku od deset godina od stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu stranku, ista može podnijeti zahtjev na Sastanku država stranaka ili Revizijskoj konferenciji za produženje roka za dovršetak čišćenja i uništavanja tih ostataka kazetnog streljiva za razdoblje do pet godina. Zatraženo produženje ne smije premašivati broj godina koji je strogo neophodan toj državi stranci za izvršenje njezinih obveza iz stavka 1. ovoga članka.

6. Zahtjev za produženje treba Sastanku država stranaka ili Revizijskoj konferenciji podnijeti prije isteka roka navedenoga u stavku 1. ovoga članka za tu državu stranku. Svaki zahtjev mora se podnijeti najmanje devet mjeseci prije Sastanka država stranaka ili Revizijske konferencije na kojoj će se zahtjev razmatrati. Svaki zahtjev mora navesti:

- (a) trajanje predloženog produženja;
- (b) detaljno obrazloženje razloga za predloženo produženje, uključujući financijska i tehnička sredstva dostupna i neophodna državi stranci za čišćenje ili uništenje svih ostataka kazetnog streljiva tijekom predloženog produženja;
- (c) pripremu budućeg rada i stanje radova koji su već obavljani prema nacionalnim programima za čišćenje i razminiranje tijekom početnoga desetgodišnjega razdoblja iz stavka 1. ovoga članka, kao i tijekom svih eventualnih produženja;
- (d) ukupno područje na kojemu se nalaze ostaci kazetnog streljiva u vrijeme stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu stranku te sva druga područja na kojima se nalaze ostaci kazetnog streljiva koji se otkriju nakon stupanja na snagu Konvencije;
- (e) ukupna područja s ostacima kazetnog streljiva koja su očišćena od stupanja na snagu ove Konvencije;
- (f) ukupna područja s ostacima kazetnog streljiva koja još treba očistiti tijekom predloženog produženja;
- (g) okolnosti koje su spriječile državu stranku da uništi sve ostatke kazetnog streljiva koja se nalaze na područjima pod njezinom jurisdikcijom ili nadzorom tijekom desetgodišnjega razdoblja iz stavka 1. ovoga članka, kao i one koje bi je mogle spriječiti za vrijeme predloženoga produženja;
- (h) humanitarne, društvene, gospodarske i ekološke implikacije predloženoga produženja;
- (i) sve ostale informacije relevantne za zahtjev za produženje roka.

7. Uzimajući u obzir čimbenike navedene u stavku 6. ovoga članka, uključujući, između ostalog, količine ostataka kazetnog streljiva o kojima je izvješteno, Sastanak država stranaka ili Revizijska konferencija će ocijeniti zahtjev i većinom glasova država stranaka koje su nazočne i koje glasaju odlučiti hoće li usvojiti zahtjev za produženjem. Države stranke mogu odlučiti odobriti kraće produženje od zahtijevanog te mogu predložiti mjerila za produženje, prema potrebi.

8. Takvo produženje može se odnositi na razdoblje od najviše pet godina nakon podnošenja novog zahtjeva, u skladu sa stavcima 5., 6. i 7. ovoga članka. Prilikom podnošenja zahtjeva za dodatnim produženjem država stranka podnijet će relevantne dodatne informacije o tome što je poduzeto tijekom prethodnog produženja koje je odobreno temeljem ovog članka.

Članak 5.
Pomoć žrtvama

1. Svaka država stranka će, u skladu s primjenjivim međunarodnim humanitarnim pravom i ljudskim pravima, za žrtve kazetnog streljiva na područjima pod njezinom jurisdikcijom ili kontrolom, na prikladan način pružati pomoć prilagođenu dobi i rodu, uključujući liječničku skrb, rehabilitaciju i psihološku podršku, te nastojati osigurati njihovu društvenu i gospodarsku uključenost. Svaka država stranka poduzet će sve napore da prikupi pouzdane relevantne podatke u pogledu žrtava kazetnog streljiva.
2. Prilikom ispunjavanja svojih obveza iz stavka 1. ovoga članka svaka će država stranka:
 - (a) procijeniti potrebe žrtava kazetnog streljiva;
 - (b) izraditi, uvesti i provoditi sve potrebne nacionalne zakone i politike;
 - (c) izraditi nacionalni plan i proračun, uključujući vremenske okvire za izvršavanje tih aktivnosti, s ciljem da se ugrade u postojeće nacionalne okvire i mehanizme s područja invaliditeta, razvoja i ljudskih prava, istovremeno poštujući specifičnu ulogu i doprinos relevantnih čimbenika;
 - (d) poduzeti korake u cilju mobilizacije nacionalnih i međunarodnih resursa;
 - (e) ne diskriminirati na štetu ili između žrtava kazetnog streljiva, ili žrtava kazetnog streljiva i onih koji su pretrpjeli ozljede ili su postali invalidi zbog drugih uzroka; razlike u tretmanu trebaju se temeljiti isključivo na medicinskim, rehabilitacijskim, psihološkim ili socijalno-ekonomskim potrebama;
 - (f) detaljno se savjetovati i aktivno uključiti žrtve kazetnog streljiva i organizacije koje ih predstavljaju;
 - (g) odrediti kontaktnu točku u državnoj upravi za koordinaciju pitanja u vezi s provedbom ovog članka; i
 - (h) nastojati ugraditi relevantne smjernice i dobre prakse uključujući na polju medicinske skrbi, rehabilitacije i psihološke potpore, kao i socijalne i ekonomske uključenosti.

Članak 6.
Međunarodna suradnja i pomoć

1. Prilikom ispunjavanja svojih obveza iz ove Konvencije svaka država stranka ima pravo tražiti i dobiti pomoć.
2. Svaka država stranka koja je u položaju tako postupiti, pružit će tehničku, materijalnu i financijsku pomoć državama strankama koje su pogođene kazetnim streljivom u cilju provedbe obveza iz ove Konvencije. Takva pomoć može se pružiti, između ostalog, preko sustava Ujedinjenih naroda, međunarodnih, regionalnih ili nacionalnih organizacija ili institucija, nevladinih organizacija ili institucija ili na bilateralnoj osnovi.
3. Svaka država stranka obvezuje se omogućiti i imat će pravo sudjelovati u najpotpunijoj mogućoj razmjeni opreme i znanstvenih i tehnoloških informacija u vezi s provedbom ove Konvencije. Države stranke neće nametati prekomjerna ograničenja na pružanje i primitak opreme za čišćenje i slične takve opreme i vezanih tehnoloških informacija u humanitarne svrhe.
4. Uz sve obveze koje može imati u skladu sa stavkom 4., članka 4. ove Konvencije, svaka država stranka koja je u takvom položaju pružit će pomoć u čišćenju zaostalog kazetnog streljiva i podatke o različitim načinima i tehnologijama u vezi s čišćenjem kazetnog streljiva, kao i popis stručnjaka, stručnih agencija ili kontaktnih točaka za čišćenje i uništavanje ostataka kazetnog streljiva i povezanih aktivnosti.

5. Svaka država stranka koja je u položaju tako postupiti, pružit će pomoć na uništavanju zaliha kazetnog streljiva te će također pružiti pomoć u identifikaciji, procjeni i određivanju prioriteta u pogledu potreba i praktičnih mjera u smislu označavanja, edukacije u cilju smanjivanja rizika, zaštite civila te čišćenja i uništavanja kako je predviđeno člankom 4. ove Konvencije.
6. U slučaju kada je, nakon stupanja na snagu ove Konvencije, kazetno streljivo postalo ostatak kazetnog streljiva te se nalazi na područjima pod jurisdikcijom ili kontrolom države stranke, svaka država stranka koja je u položaju tako postupiti, žurno će pružiti hitnu pomoć pogođenoj državi stranci.
7. Svaka država stranka koja je u položaju tako postupiti, pružit će pomoć u izvršavanju obveza određenih u članku 5. ove Konvencije u cilju adekvatnog pružanja pomoći prilagođene dobi i rodu, uključujući medicinsku skrb, rehabilitaciju i psihološku potporu, kao i osiguravanje socijalne i ekonomske uključenosti žrtava kazetnog streljiva. Takva pomoć može se pružiti, između ostalog, preko sustava Ujedinjenih naroda, međunarodnih, regionalnih ili nacionalnih organizacija ili institucija, Međunarodnog odbora Crvenog križa, nacionalnih udruga Crvenog križa i Crvenog polumjeseca i njihovog Međunarodnog saveza, nevladinih organizacija ili na bilateralnoj osnovi.
8. Svaka država stranka koja je u položaju tako postupiti, pružit će pomoć kojom će pridonijeti ekonomskom i društvenom oporavku koji je potreban zbog posljedica korištenja kazetnog streljiva u pogođenim državama strankama.
9. Svaka država stranka koja je u položaju tako postupiti, može dati doprinos mjerodavnim zakladama radi pojednostavljivanja pružanja pomoći u skladu s ovim člankom.
10. Svaka država stranka koja traži i prima pomoć poduzet će sve odgovarajuće mjere kako bi omogućila pravovremenu i učinkovitu provedbu ove Konvencije, uključujući omogućivanje ulaska i izlaska osoblja, materijala i opreme na način koji je u skladu s nacionalnim zakonima i propisima, uzimajući u obzir najbolje međunarodne prakse.
11. Svaka država stranka može, u cilju izrade nacionalnog akcijskog plana, zatražiti od sustava Ujedinjenih naroda, regionalnih organizacija, drugih država stranaka ili nadležnih vladinih ili nevladinih institucija da njezinim državnim tijelima pruže pomoć prilikom utvrđivanja, između ostalog:
- (a) prirode i opsega zaostalog kazetnog streljiva koje se nalazi na područjima pod njezinom jurisdikcijom ili kontrolom;
 - (b) financijskih, tehnoloških i ljudskih resursa koji su potrebni za provedbu plana;
 - (c) vremena koje se procjenjuje potrebnim za čišćenje i uništavanje sveg zaostalog kazetnog streljiva koje se nalazi na područjima pod njezinom jurisdikcijom ili kontrolom;
 - (d) programa edukacije smanjivanja rizika i aktivnosti na podizanju svjesnosti u cilju smanjivanja učestalosti slučajeva ozljeda i smrti koje uzrokuje zaostalo kazetno streljivo;
 - (e) pomoći za žrtve kazetnog streljiva; te
 - (f) koordiniranja odnosa između vlade predmetne države stranke i mjerodavnih vladinih, međuvladinih i nevladinih tijela koja će raditi na provedbi plana.
12. Države stranke koje pružaju i primaju pomoć u skladu s odredbama ovoga članka surađivat će u cilju osiguravanja pune i hitre provedbe dogovorenih programa pomoći.

Članak 7.

Mjere za osiguranje transparentnosti

1. Svaka država stranka izvijestit će glavnog tajnika Ujedinjenih naroda čim to bude izvedivo, i u svakom slučaju ne kasnije od 180 dana nakon što ova Konvencija stupi na snagu za tu državu stranku, o:

- (a) nacionalnim provedbenim mjerama spomenutim u članku 9. ove Konvencije;
- (b) ukupnom kazetnom streljivu, eksplozivnom podstreljivu, kako je spomenuto u stavku 1. članka 3. ove Konvencije, uključujući prikaz po kategorijama tipa, količine i, ako je moguće, brojevima serija za svaki tip;
- (c) tehničkim značajkama svih tipova kazetnog streljiva koje je ta država stranka proizvela prije nego što je ova Konvencija za nju stupila na snagu, u opsegu koji je poznat, i onog koje je trenutačno u njezinom vlasništvu ili posjedu, navodeći, kada je to razumno moguće, takve kategorije informacija koje mogu pojednostaviti identifikaciju i čišćenje kazetnog streljiva; te informacije najmanje trebaju uključivati dimenzije, podatke o detonatoru, eksplozivnom sadržaju, sadržaju metala, fotografije u boji i druge informacije koje mogu olakšati čišćenje zaostalog kazetnog streljiva;
- (d) statusu i napretku programa za prenamjenu ili zatvaranje postrojenja za proizvodnju kazetnog streljiva;
- (e) statusu i napretku programa za uništavanje, u skladu s člankom 3. ove Konvencije, kazetnog streljiva, uključujući eksplozivno podstreljivo, s detaljnim podacima o metodi koja će se koristiti prilikom uništavanja, lokacijama na kojima će se provoditi uništavanje i važećim sigurnosnim i ekološkim standardima koje treba poštivati;
- (f) tipovima i količinama kazetnog streljiva, uključujući eksplozivna podstreljiva, uništenog u skladu s člankom 3. ove Konvencije, uključujući detaljne podatke o korištenim metodama uništenja, lokacijama na kojima se provodi uništavanje i važećim sigurnosnim i ekološkim standardima koji su se poštivali;
- (g) zalihama kazetnog streljiva, uključujući eksplozivno podstreljivo, koje se otkriju nakon što se izvijesti o dovršetku programa spomenutog u podstavku (e) ovog stavka i planovima za njihovo uništenje u skladu s člankom 3. ove Konvencije;
- (h) koliko je to moguće, o opsegu, dimenzijama i lokaciji svih područja kontaminiranih kazetnim streljivom pod njezinom jurisdikcijom ili kontrolom, uključujući najveću moguću količinu detaljnih podataka o tipu i količini svih tipova ostataka kazetnog streljiva na takvom području i o tome kada se koristilo;
- (i) statusu i napretku programa za čišćenje i uništavanje svih tipova i količina očišćenih i uništenih ostataka kazetnog streljiva u skladu s člankom 4. ove Konvencije, uključujući veličinu i lokaciju očišćenih područja kontaminiranih kazetnim streljivom i prikaz po količini svakog tipa zaostalog kazetnog streljiva koje je očišćeno i uništeno;
- (j) mjerama koje su poduzete na pružanju edukacije u cilju smanjivanja rizika i, naročito, neposrednom i efikasnom upozorenju civilima koji žive na područjima koja su zagađena kazetnim streljivom pod njezinom jurisdikcijom ili kontrolom;
- (k) statusu i napretku izvršavanja njezinih obveza prema članku 5. ove Konvencije da na prikladan način pruži pomoć prilagođenu dobi i rodu, uključujući medicinsku pomoć, rehabilitaciju i psihološku podršku, kao i osiguravanju socijalne i ekonomske uključenosti žrtava kazetnog streljiva i prikupljanju pouzdanih relevantnih podataka u pogledu žrtava kazetnog streljiva;
- (l) imenima i podacima za kontakt institucija koje su ovlaštene pružati informacije i izvršavati mjere opisane u ovom stavku;

- (m) količini nacionalnih resursa, uključujući financijske, materijalne ili slične, koja je dodijeljena u svrhe provedbe članaka 3., 4. i 5. ove Konvencije; i
- (n) količinama, tipovima i namjenama međunarodne suradnje i pomoći predviđenih člankom 6. ove Konvencije.

2. Informacije koje se daju u skladu sa stavkom 1. ovoga članka države stranke će godišnje ažurirati, obuhvaćajući prethodnu kalendarsku godinu i o njima izvještavati glavnog tajnika Ujedinjenih naroda ne kasnije od 30. travnja svake godine.

3. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda prenijet će sva takva primljena izvješća državama strankama.

Članak 8.

Omogućivanje i pojašnjenje poštivanja

1. Države stranke suglasne su međusobno se savjetovati i surađivati na provedbi odredbi ove Konvencije i zajedno raditi u duhu suradnje kako bi omogućile da države stranke poštuju svoje obveze prema ovoj Konvenciji.

2. Ako jedna ili više država stranaka želi razjasniti i pokušati riješiti pitanja u vezi poštivanja odredbi ove Konvencije od strane neke druge države stranke, može podnijeti preko glavnog tajnika Ujedinjenih naroda Zahtjev za pojašnjenjem tog pitanja predmetnoj državi stranci. Takav zahtjev pratit će sve potrebne informacije. Sve države stranke suzdržat će se od neosnovanih Zahtjeva za pojašnjenjem, pri čemu će se voditi računa o tome da se izbjegne zloraba. Svaka država stranka koja primi Zahtjev za pojašnjenjem pružit će, preko glavnog tajnika Ujedinjenih naroda, u roku od 28 dana državi stranci koja je podnijela zahtjev, sve informacije koje mogu pomoći u razjašnjavanju predmetnog pitanja.

3. Ako država stranka koja je podnijela zahtjev ne primi odgovor preko glavnog tajnika Ujedinjenih naroda u tom vremenskom roku ili ocijeni kako je odgovor na Zahtjev za pojašnjenjem nezadovoljavajući, može iznijeti taj predmet preko glavnog tajnika Ujedinjenih naroda na idućem Sastanku država stranaka. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda prenijet će predmetni podnesak, uz sve prikladne informacije koje se odnose na Zahtjev za pojašnjenjem, svim državama strankama. Sve takve informacije izložit će se državi stranci kojoj je upućen zahtjev i koja će imati pravo odgovoriti.

4. U očekivanju saziva svakog Sastanka država stranaka, svaka predmetna država stranka može zatražiti od glavnog tajnika Ujedinjenih naroda da svojim utjecajem omogući zatraženo pojašnjenje.

5. Kada je na njemu neko pitanje izneseno u skladu sa stavkom 3. ovog članka, Sastanak država stranka najprije će odlučiti hoće li dalje razmatrati izneseno pitanje, uzimajući u obzir sve informacije koje podnesu predmetne države stranke. Odluči li tako, Sastanak država stranaka može predložiti predmetnim državama strankama načine i sredstva za daljnje pojašnjenje ili rješavanje pitanja koje se razmatra, uključujući pokretanje prikladnih postupaka u skladu s međunarodnim pravom. U slučajevima kada se odluči kako je odnosno pitanje zbog okolnosti izvan kontrole države stranke kojoj je podnesen zahtjev, Sastanak država stranaka može preporučiti prikladne mjere, uključujući primjenu mjera suradnje koje se spominju u članku 6. ove Konvencije.

6. Uz postupke predviđene u stavicima 2. do 5. ovoga članka, Sastanak država stranaka može odlučiti usvojiti takve ostale općenite postupke ili specifične mehanizme za razjašnjavanje pitanja poštivanja, uključujući činjenice, i za rješavanje slučajeva nepoštivanja odredbi ove Konvencije kako bude smatrao prikladnim.

Članak 9.
Nacionalne provedbene mjere

Svaka država stranka poduzet će prikladne pravne, administrativne i druge mjere u cilju provedbe ove Konvencije, uključujući uvođenje kaznenih sankcija radi sprečavanja i suzbijanja bilo kakvih aktivnosti koje su prema ovoj Konvenciji zabranjene državi stranci, a koje poduzimaju osobe ili se poduzimaju na području pod jurisdikcijom ili kontrolom države stranke.

Članak 10.
Rješavanje sporova

1. Kada između dvije ili više država stranaka nastane spor u vezi tumačenja ili primjene ove Konvencije, predmetne države stranke savjetovat će se međusobno u cilju brzog rješavanje spora pregovorima ili drugim mirnim načinima po vlastitom izboru, uključujući traženje pomoći od Sastanka država stranaka i obraćanje Međunarodnom sudu u skladu sa Statutom suda.

2. Sastanak država stranaka može pridonijeti rješavanju spora svakim načinom koji procijeni prikladnim, nudeći svoje dobre usluge, pozivajući države stranke o kojima je riječ da pokrenu postupak rješavanja po svom izboru i iznoseći preporuku vremenskog roka za bilo koji dogovoreni postupak.

Članak 11.
Sastanak država stranaka

1. Države stranka redovito će se sastajati kako bi razmotrile i, kada je to potrebno, donijele odluke u pogledu svih pitanja vezanih za primjenu ili provedbu ove Konvencije, uključujući:

- (a) provedbu i status ove Konvencije;
- (b) pitanja koja nastaju temeljem izvješća podnesenih u skladu s odredbama ove Konvencije;
- (c) međunarodnu suradnju i pomoć u skladu s člankom 6. ove Konvencije;
- (d) razvoj tehnologija za čišćenje ostataka kazetnog streljiva;
- (e) podneske država stranaka temeljem članaka 8. i 10. ove Konvencije; i
- (f) podneske država stranaka kako predviđaju članci 3. i 4. ove Konvencije.

2. Prvi Sastanak država stranaka sazvat će glavni tajnik Ujedinjenih naroda u roku od jedne godine nakon što ova Konvencija stupi na snagu. Iduće sastanke sazivat će glavni tajnik Ujedinjenih naroda jednom godišnje do prve Revizijske konferencije.

3. Države koje nisu stranke ove Konvencije, kao i Ujedinjeni narodi, druge mjerodavne međunarodne organizacije ili institucije, regionalne organizacije, Međunarodni odbor Crvenog križa, Međunarodni savez Udruga Crvenog križa i Crvenog polumjeseca i mjerodavne nevladine organizacije, mogu biti pozvane na te sastanke u svojstvu promatrača u skladu s dogovorenim poslovníkom.

Članak 12.
Revizijska konferencija

1. Revizijsku konferenciju sazvat će glavni tajnik Ujedinjenih naroda pet godina nakon stupanja na snagu ove Konvencije. Daljnje Revizijske konferencije sazvat će glavni tajnik Ujedinjenih naroda ako tako zatraži jedna ili više država stranaka, pod uvjetom da vremenski razmak između Revizijskih konferencija u svakom slučaju ne smije biti kraći od pet godina. Sve države stranke ove Konvencije bit će pozvane na svaku Revizijsku konferenciju.

2. Svrha Revizijske konferencije bit će:
- (a) revizija provedbe i statusa ove Konvencije;
 - (b) razmatranje potrebe za i intervala između budućih Sastanaka država stranaka koji se spominju u stavku 2. članka 11. ove Konvencije; i
 - (c) donositi odluke o podnescima država stranaka kako je predviđeno člancima 3. i 4. ove Konvencije.
3. Države koje nisu stranke ove Konvencije, kao i Ujedinjeni narodi, druge mjerodavne međunarodne organizacije ili institucije, regionalne organizacije, Međunarodni odbor Crvenog križa, Međunarodni savez Udruga Crvenog križa i Crvenog polumjeseca i mjerodavne nevladine organizacije mogu biti pozvane da prisustvuju svakoj Revizijskoj konferenciji u svojstvu promatrača u skladu s dogovorenim poslovnikom.

Članak 13. *Izmjene i dopune*

1. U bilo kojem trenutku nakon stupanja na snagu ove Konvencije svaka država stranka može predložiti izmjene i dopune. Svaki prijedlog izmjena i dopuna priopćit će se glavnom tajniku Ujedinjenih naroda koji će ga dostaviti svim državama strankama i zatražiti njihov stav o tome treba li sazvati Konferenciju o izmjenama i dopunama radi razmatranja prijedloga. Ako većina država stranaka obavijesti glavnog tajnika Ujedinjenih naroda, ne kasnije od 90 dana nakon slanja prijedloga o izmjenama i dopunama, da podržavaju daljnje razmatranje prijedloga, glavni tajnik Ujedinjenih naroda sazvat će Konferenciju o izmjenama i dopunama na koju će biti pozvane sve države stranke.
2. Države koje nisu stranke ove Konvencije, kao i Ujedinjeni narodi, druge mjerodavne međunarodne organizacije ili institucije, regionalne organizacije, Međunarodni odbor Crvenog križa, Međunarodni savez Udruga Crvenog križa i Crvenog polumjeseca i mjerodavne nevladine organizacije mogu biti pozvane da prisustvuju na svakoj Konferenciji o izmjenama i dopunama u svojstvu promatrača u skladu s dogovorenim poslovnikom.
3. Konferencija o izmjenama i dopunama održava se odmah nakon Sastanka država stranaka ili Revizijske konferencije pod uvjetom da većina država stranaka ne zatraži da se održi ranije.
4. Svaku izmjenu i dopunu ove Konvencije usvaja dvotrećinska većina država stranaka koje su prisutne i glasuju na Konferenciji o izmjenama i dopunama. Depozitar će o svim tako donesenim izmjenama i dopunama obavijestiti sve države.
5. Izmjene i dopune ove Konvencije stupit će na snagu za države stranke koje su prihvatile te izmjene i dopune na datum kada većina država koje su bile stranke na datum usvajanja izmjena i dopuna položi prihvata. Nakon toga stupat će na snagu za svaku preostalu državu stranku na datum polaganja njezine isprave o prihvatu.

Članak 14. *Troškovi i administrativne zadaće*

1. Troškove Sastanaka država stranaka, Revizijskih konferencija i Konferencija o izmjenama i dopunama snosit će države stranke i države koje nisu stranke ove Konvencije, a na njima sudjeluju, u skladu s na odgovarajući način podešenom skalom procjene Ujedinjenih naroda.
2. Troškove koje izazove glavni tajnik Ujedinjenih naroda temeljem članka 7. i 8. ove Konvencije snosit će države stranke u skladu s na odgovarajući način podešenom skalom procjene Ujedinjenih naroda.

3. Izvršavanje administrativnih zadaća od strane glavnog tajnika Ujedinjenih naroda koje su mu/joj dodijeljene temeljem ove Konvencije podliježe odgovarajućem mandatu Ujedinjenih naroda.

Članak 15.
Potpisivanje

Ova Konvencija, sastavljena u Dublinu 30. svibnja 2008., bit će otvorena za potpisivanje svim državama 3. prosinca 2008. u Oslu i nakon toga u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku sve do njezinog stupanja na snagu.

Članak 16.
Ratifikacija, prihvata, odobrenje ili pristup

1. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju potpisnica.
2. Otvorena je za pristup svakoj državi koja nije potpisala Konvenciju.
3. Isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu polažu se kod depozitara.

Članak 17.
Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca nakon mjeseca u kojem je položena trideseta isprava o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu.
2. Za svaku državu koja položi svoju ispravu o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu nakon datuma polaganja tridesete isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, ova Konvencija stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca nakon datuma na koji je ta država položila svoju ispravu o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu.

Članak 18.
Privremena primjena

Svaka država može u vrijeme ratifikacije, prihvata, odobrenja ili pristupa izjaviti da će članak 1. ove Konvencije primjenjivati privremeno do stupanja na snagu Konvencije za tu državu.

Članak 19.
Rezerve

Članci ove Konvencije ne podliježu rezervama.

Članak 20.
Trajanje i povlačenje

1. Ova Konvencija ima neograničeno trajanje.
2. Svaka država stranka imat će, u ostvarivanju svog nacionalnog suvereniteta, pravo povući se iz ove Konvencije. Ona će o takvom povlačenju obavijestiti sve ostale države stranke, depozitara i Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda. Takva izjava o povlačenju sadržavat će cjelovito objašnjenje razloga koji su bili poticaj za povlačenje.

3. Takvo povlačenje stupit će na snagu tek šest mjeseci nakon što depozitar zaprimi izjavu o povlačenju. Ako, međutim, istekom tog šestomjesečnog razdoblja, država stranka koja se povlači sudjeluje u oružanom sukobu, povlačenje neće stupiti na snagu prije okončanja oružanog sukoba.

Članak 21.

Odnosi s državama koje nisu stranke ove Konvencije

1. Svaka država stranka poticat će države koje nisu stranke ove Konvencije da ratificiraju, prihvate, odobre ili pristupe ovoj Konvenciji, u cilju privlačenja svih država da se priklone ovoj Konvenciji.

2. Svaka država stranka obavijestit će vlade svih država koje nisu stranke ove Konvencije, kako se spominje u stavku 3. ovog članka, o svojim obvezama prema ovoj Konvenciji, promicat će norme koja ona utvrđuje i maksimalno će nastojati odvratiti države koje nisu stranke ove Konvencije od korištenja kazetnog streljiva.

3. Bez obzira na odredbe članka 1. ove Konvencije i u skladu s međunarodnim pravom, države stranke, njihovi vojni djelatnici ili državljani, smiju sudjelovati u vojnoj suradnji i operacijama s državama koje nisu stranke ove Konvencije koje bi se mogle baviti aktivnostima koje su državama strankama zabranjene.

4. Ništa iz stavka 3. ovog članka ne dozvoljava državi stranci da:

- (a) razvija, proizvodi ili na drugi način nabavlja kazetno streljivo;
- (b) da sama stvara zalihe ili prenosi kazetno streljivo;
- (c) da sama koristi kazetno streljivo; ili
- (d) da izrijeком traži korištenje kazetnog streljiva u slučajevima kada je odabir korištenog streljiva isključivo pod njezinim nadzorom.

Članak 22.

Depozitar

Glavni tajnik Ujedinjenih naroda ovime se određuje depozitarom ove Konvencije.

Članak 23.

Vjerodostojni tekstovi

Arapski, kineski, engleski, francuski, ruski i španjolski tekstovi ove Konvencije su jednako vjerodostojni.

Convention on Cluster Munitions

The States Parties to this Convention,

Deeply concerned that civilian populations and individual civilians continue to bear the brunt of armed conflict,

Determined to put an end for all time to the suffering and casualties caused by cluster munitions at the time of their use, when they fail to function as intended or when they are abandoned,

Concerned that cluster munition remnants kill or maim civilians, including women and children, obstruct economic and social development, including through the loss of livelihood, impede post-conflict rehabilitation and reconstruction, delay or prevent the return of refugees and internally displaced persons, can negatively impact on national and international peace-building and humanitarian assistance efforts, and have other severe consequences that can persist for many years after use,

Deeply concerned also at the dangers presented by the large national stockpiles of cluster munitions retained for operational use and *determined* to ensure their rapid destruction,

Believing it necessary to contribute effectively in an efficient, coordinated manner to resolving the challenge of removing cluster munition remnants located throughout the world, and to ensure their destruction,

Determined also to ensure the full realisation of the rights of all cluster munition victims and *recognising* their inherent dignity,

Resolved to do their utmost in providing assistance to cluster munition victims, including medical care, rehabilitation and psychological support, as well as providing for their social and economic inclusion,

Recognising the need to provide age- and gender-sensitive assistance to cluster munition victims and to address the special needs of vulnerable groups,

Bearing in mind the Convention on the Rights of Persons with Disabilities which, *inter alia*, requires that States Parties to that Convention undertake to ensure and promote the full realisation of all human rights and fundamental freedoms of all persons with disabilities without discrimination of any kind on the basis of disability,

Mindful of the need to coordinate adequately efforts undertaken in various fora to address the rights and needs of victims of various types of weapons, and resolved to avoid discrimination among victims of various types of weapons,

Reaffirming that in cases not covered by this Convention or by other international agreements, civilians and combatants remain under the protection and authority of the principles of international law, derived from established custom, from the principles of humanity and from the dictates of public conscience,

Resolved also that armed groups distinct from the armed forces of a State shall not, under any circumstances, be permitted to engage in any activity prohibited to a State Party to this Convention,

Welcoming the very broad international support for the international norm prohibiting anti-personnel mines, enshrined in the 1997 Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personnel Mines and on Their Destruction,

Welcoming also the adoption of the Protocol on Explosive Remnants of War, annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May be Deemed to be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects, and its entry into force on 12 November 2006, and wishing to enhance the protection of civilians from the effects of cluster munition remnants in post-conflict environments,

Bearing in mind also United Nations Security Council Resolution 1325 on women, peace and security and United Nations Security Council Resolution 1612 on children in armed conflict,

Welcoming further the steps taken nationally, regionally and globally in recent years aimed at prohibiting, restricting or suspending the use, stockpiling, production and transfer of cluster munitions,

Stressing the role of public conscience in furthering the principles of humanity as evidenced by the global call for an end to civilian suffering caused by cluster munitions and recognising the efforts to that end undertaken by the United Nations, the International Committee of the Red Cross, the Cluster Munition Coalition and numerous other non-governmental organisations around the world,

Reaffirming the Declaration of the Oslo Conference on Cluster Munitions, by which, inter alia, States recognised the grave consequences caused by the use of cluster munitions and committed themselves to conclude by 2008 a legally binding instrument that would prohibit the use, production, transfer and stockpiling of cluster munitions that cause unacceptable harm to civilians, and would establish a framework for cooperation and assistance that ensures adequate provision of care and rehabilitation for victims, clearance of contaminated areas, risk reduction education and destruction of stockpiles,

Emphasising the desirability of attracting the adherence of all States to this Convention, and determined to work strenuously towards the promotion of its universalisation and its full implementation,

Basing themselves on the principles and rules of international humanitarian law, in particular the principle that the right of parties to an armed conflict to choose methods or means of warfare is not unlimited, and the rules that the parties to a conflict shall at all times distinguish between the civilian population and combatants and between civilian objects and military objectives and accordingly direct their operations against military objectives only, that in the conduct of military operations constant care shall be taken to spare the civilian population, civilians and civilian objects and that the civilian population and individual civilians enjoy general protection against dangers arising from military operations,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

General obligations and scope of application

1. Each State Party undertakes never under any circumstances to:
 - (a) Use cluster munitions;
 - (b) Develop, produce, otherwise acquire, stockpile, retain or transfer to anyone, directly or indirectly, cluster munitions;
 - (c) Assist, encourage or induce anyone to engage in any activity prohibited to a State Party under this Convention.
2. Paragraph 1 of this Article applies, mutatis mutandis, to explosive bomblets that are specifically designed to be dispersed or released from dispensers affixed to aircraft.
3. This Convention does not apply to mines.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

1. "Cluster munition victims" means all persons who have been killed or suffered physical or psychological injury, economic loss, social marginalisation or substantial impairment of the realisation of their rights caused by the use of cluster munitions. They include those persons directly impacted by cluster munitions as well as their affected families and communities;

2. "Cluster munition" means a conventional munition that is designed to disperse or release explosive submunitions each weighing less than 20 kilograms, and includes those explosive submunitions. It does not mean the following:

(a) A munition or submunition designed to dispense flares, smoke, pyrotechnics or chaff; or a munition designed exclusively for an air defence role;

(b) A munition or submunition designed to produce electrical or electronic effects;

(c) A munition that, in order to avoid indiscriminate area effects and the risks posed by unexploded submunitions, has all of the following characteristics:

(i) Each munition contains fewer than ten explosive submunitions;

(ii) Each explosive submunition weighs more than four kilograms;

(iii) Each explosive submunition is designed to detect and engage a single target object;

(iv) Each explosive submunition is equipped with an electronic self-destruction mechanism;

(v) Each explosive submunition is equipped with an electronic self-deactivating feature;

3. "Explosive submunition" means a conventional munition that in order to perform its task is dispersed or released by a cluster munition and is designed to function by detonating an explosive charge prior to, on or after impact;

4. "Failed cluster munition" means a cluster munition that has been fired, dropped, launched, projected or otherwise delivered and which should have dispersed or released its explosive submunitions but failed to do so;

5. "Unexploded submunition" means an explosive submunition that has been dispersed or released by, or otherwise separated from, a cluster munition and has failed to explode as intended;

6. "Abandoned cluster munitions" means cluster munitions or explosive submunitions that have not been used and that have been left behind or dumped, and that are no longer under the control of the party that left them behind or dumped them. They may or may not have been prepared for use;

7. "Cluster munition remnants" means failed cluster munitions, abandoned cluster munitions, unexploded submunitions and unexploded bomblets;

8. "Transfer" involves, in addition to the physical movement of cluster munitions into or from national territory, the transfer of title to and control over cluster munitions, but does not involve the transfer of territory containing cluster munition remnants;

9. "Self-destruction mechanism" means an incorporated automatically-functioning mechanism which is in addition to the primary initiating mechanism of the munition and which secures the destruction of the munition into which it is incorporated;

10. "Self-deactivating" means automatically rendering a munition inoperable by means of the irreversible exhaustion of a component, for example a battery, that is essential to the operation of the munition;

11. "Cluster munition contaminated area" means an area known or suspected to contain cluster munition remnants;

12. "Mine" means a munition designed to be placed under, on or near the ground or other surface area and to be exploded by the presence, proximity or contact of a person or a vehicle;

13. "Explosive bomblet" means a conventional munition, weighing less than 20 kilograms, which is not self-propelled and which, in order to perform its task, is dispersed or released by a dispenser, and is designed to function by detonating an explosive charge prior to, on or after impact;

14. "Dispenser" means a container that is designed to disperse or release explosive bomblets and which is affixed to an aircraft at the time of dispersal or release;

15. "Unexploded bomblet" means an explosive bomblet that has been dispersed, released or otherwise separated from a dispenser and has failed to explode as intended.

Article 3

Storage and stockpile destruction

1. Each State Party shall, in accordance with national regulations, separate all cluster munitions under its jurisdiction and control from munitions retained for operational use and mark them for the purpose of destruction.

2. Each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all cluster munitions referred to in paragraph 1 of this Article as soon as possible but not later than eight years after the entry into force of this Convention for that State Party. Each State Party undertakes to ensure that destruction methods comply with applicable international standards for protecting public health and the environment.

3. If a State Party believes that it will be unable to destroy or ensure the destruction of all cluster munitions referred to in paragraph 1 of this Article within eight years of entry into force of this Convention for that State Party it may submit a request to a Meeting of States Parties or a Review Conference for an extension of the deadline for completing the destruction of such cluster munitions by a period of up to four years. A State Party may, in exceptional circumstances, request additional extensions of up to four years. The requested extensions shall not exceed the number of years strictly necessary for that State Party to complete its obligations under paragraph 2 of this Article.

4. Each request for an extension shall set out:

- (a) The duration of the proposed extension;
- (b) A detailed explanation of the proposed extension, including the financial and technical means available to or required by the State Party for the destruction of all cluster munitions referred to in paragraph 1 of this Article and, where applicable, the exceptional circumstances justifying it;
- (c) A plan for how and when stockpile destruction will be completed;
- (d) The quantity and type of cluster munitions and explosive submunitions held at the entry into force of this Convention for that State Party and any additional cluster munitions or explosive submunitions discovered after such entry into force;
- (e) The quantity and type of cluster munitions and explosive submunitions destroyed during the period referred to in paragraph 2 of this Article; and
- (f) The quantity and type of cluster munitions and explosive submunitions remaining to be destroyed during the proposed extension and the annual destruction rate expected to be achieved.

5. The Meeting of States Parties or the Review Conference shall, taking into consideration the factors referred to in paragraph 4 of this Article, assess the request and decide by a majority of votes of States Parties present and voting whether to grant the request for an extension. The States Parties

may decide to grant a shorter extension than that requested and may propose benchmarks for the extension, as appropriate. A request for an extension shall be submitted a minimum of nine months prior to the Meeting of States Parties or the Review Conference at which it is to be considered.

6. Notwithstanding the provisions of Article 1 of this Convention, the retention or acquisition of a limited number of cluster munitions and explosive submunitions for the development of and training in cluster munition and explosive submunition detection, clearance or destruction techniques, or for the development of cluster munition counter-measures, is permitted. The amount of explosive submunitions retained or acquired shall not exceed the minimum number absolutely necessary for these purposes.

7. Notwithstanding the provisions of Article 1 of this Convention, the transfer of cluster munitions to another State Party for the purpose of destruction, as well as for the purposes described in paragraph 6 of this Article, is permitted.

8. States Parties retaining, acquiring or transferring cluster munitions or explosive submunitions for the purposes described in paragraphs 6 and 7 of this Article shall submit a detailed report on the planned and actual use of these cluster munitions and explosive submunitions and their type, quantity and lot numbers. If cluster munitions or explosive submunitions are transferred to another State Party for these purposes, the report shall include reference to the receiving party. Such a report shall be prepared for each year during which a State Party retained, acquired or transferred cluster munitions or explosive submunitions and shall be submitted to the Secretary-General of the United Nations no later than 30 April of the following year.

Article 4

Clearance and destruction of cluster munition remnants and risk reduction education

1. Each State Party undertakes to clear and destroy, or ensure the clearance and destruction of, cluster munition remnants located in cluster munition contaminated areas under its jurisdiction or control, as follows:

(a) Where cluster munition remnants are located in areas under its jurisdiction or control at the date of entry into force of this Convention for that State Party, such clearance and destruction shall be completed as soon as possible but not later than ten years from that date;

(b) Where, after entry into force of this Convention for that State Party, cluster munitions have become cluster munition remnants located in areas under its jurisdiction or control, such clearance and destruction must be completed as soon as possible but not later than ten years after the end of the active hostilities during which such cluster munitions became cluster munition remnants; and

(c) Upon fulfilling either of its obligations set out in sub-paragraphs (a) and (b) of this paragraph, that State Party shall make a declaration of compliance to the next Meeting of States Parties.

2. In fulfilling its obligations under paragraph 1 of this Article, each State Party shall take the following measures as soon as possible, taking into consideration the provisions of Article 6 of this Convention regarding international cooperation and assistance:

(a) Survey, assess and record the threat posed by cluster munition remnants, making every effort to identify all cluster munition contaminated areas under its jurisdiction or control;

(b) Assess and prioritise needs in terms of marking, protection of civilians, clearance and destruction, and take steps to mobilise resources and develop a national plan to carry out these activities, building, where appropriate, upon existing structures, experiences and methodologies;

(c) Take all feasible steps to ensure that all cluster munition contaminated areas under its jurisdiction or control are perimeter-marked, monitored and protected by fencing or other means to ensure the effective exclusion of civilians. Warning signs based on methods of marking readily recognisable by the affected community should be utilised in the marking

of suspected hazardous areas. Signs and other hazardous area boundary markers should, as far as possible, be visible, legible, durable and resistant to environmental effects and should clearly identify which side of the marked boundary is considered to be within the cluster munition contaminated areas and which side is considered to be safe;

- (d) Clear and destroy all cluster munition remnants located in areas under its jurisdiction or control; and
- (e) Conduct risk reduction education to ensure awareness among civilians living in or around cluster munition contaminated areas of the risks posed by such remnants.

3. In conducting the activities referred to in paragraph 2 of this Article, each State Party shall take into account international standards, including the International Mine Action Standards (IMAS).

4. This paragraph shall apply in cases in which cluster munitions have been used or abandoned by one State Party prior to entry into force of this Convention for that State Party and have become cluster munition remnants that are located in areas under the jurisdiction or control of another State Party at the time of entry into force of this Convention for the latter.

- (a) In such cases, upon entry into force of this Convention for both States Parties, the former State Party is strongly encouraged to provide, *inter alia*, technical, financial, material or human resources assistance to the latter State Party, either bilaterally or through a mutually agreed third party, including through the United Nations system or other relevant organisations, to facilitate the marking, clearance and destruction of such cluster munition remnants.
- (b) Such assistance shall include, where available, information on types and quantities of the cluster munitions used, precise locations of cluster munition strikes and areas in which cluster munition remnants are known to be located.

5. If a State Party believes that it will be unable to clear and destroy or ensure the clearance and destruction of all cluster munition remnants referred to in paragraph 1 of this Article within ten years of the entry into force of this Convention for that State Party, it may submit a request to a Meeting of States Parties or a Review Conference for an extension of the deadline for completing the clearance and destruction of such cluster munition remnants by a period of up to five years. The requested extension shall not exceed the number of years strictly necessary for that State Party to complete its obligations under paragraph 1 of this Article.

6. A request for an extension shall be submitted to a Meeting of States Parties or a Review Conference prior to the expiry of the time period referred to in paragraph 1 of this Article for that State Party. Each request shall be submitted a minimum of nine months prior to the Meeting of States Parties or Review Conference at which it is to be considered. Each request shall set out:

- (a) The duration of the proposed extension;
- (b) A detailed explanation of the reasons for the proposed extension, including the financial and technical means available to and required by the State Party for the clearance and destruction of all cluster munition remnants during the proposed extension;
- (c) The preparation of future work and the status of work already conducted under national clearance and demining programmes during the initial ten year period referred to in paragraph 1 of this Article and any subsequent extensions;
- (d) The total area containing cluster munition remnants at the time of entry into force of this Convention for that State Party and any additional areas containing cluster munition remnants discovered after such entry into force;
- (e) The total area containing cluster munition remnants cleared since entry into force of this Convention;

- (f) The total area containing cluster munition remnants remaining to be cleared during the proposed extension;
- (g) The circumstances that have impeded the ability of the State Party to destroy all cluster munition remnants located in areas under its jurisdiction or control during the initial ten year period referred to in paragraph 1 of this Article, and those that may impede this ability during the proposed extension;
- (h) The humanitarian, social, economic and environmental implications of the proposed extension; and
- (i) Any other information relevant to the request for the proposed extension.

7. The Meeting of States Parties or the Review Conference shall, taking into consideration the factors referred to in paragraph 6 of this Article, including, inter alia, the quantities of cluster munition remnants reported, assess the request and decide by a majority of votes of States Parties present and voting whether to grant the request for an extension. The States Parties may decide to grant a shorter extension than that requested and may propose benchmarks for the extension, as appropriate.

8. Such an extension may be renewed by a period of up to five years upon the submission of a new request, in accordance with paragraphs 5, 6 and 7 of this Article. In requesting a further extension a State Party shall submit relevant additional information on what has been undertaken during the previous extension granted pursuant to this Article.

Article 5 *Victim assistance*

1. Each State Party with respect to cluster munition victims in areas under its jurisdiction or control shall, in accordance with applicable international humanitarian and human rights law, adequately provide age- and gender-sensitive assistance, including medical care, rehabilitation and psychological support, as well as provide for their social and economic inclusion. Each State Party shall make every effort to collect reliable relevant data with respect to cluster munition victims.

2. In fulfilling its obligations under paragraph 1 of this Article each State Party shall:

- (a) Assess the needs of cluster munition victims;
- (b) Develop, implement and enforce any necessary national laws and policies;
- (c) Develop a national plan and budget, including timeframes to carry out these activities, with a view to incorporating them within the existing national disability, development and human rights frameworks and mechanisms, while respecting the specific role and contribution of relevant actors;
- (d) Take steps to mobilise national and international resources;
- (e) Not discriminate against or among cluster munition victims, or between cluster munition victims and those who have suffered injuries or disabilities from other causes; differences in treatment should be based only on medical, rehabilitative, psychological or socio-economic needs;
- (f) Closely consult with and actively involve cluster munition victims and their representative organisations;
- (g) Designate a focal point within the government for coordination of matters relating to the implementation of this Article; and
- (h) Strive to incorporate relevant guidelines and good practices including in the areas of medical care, rehabilitation and psychological support, as well as social and economic inclusion.

Article 6
International cooperation and assistance

1. In fulfilling its obligations under this Convention each State Party has the right to seek and receive assistance.
2. Each State Party in a position to do so shall provide technical, material and financial assistance to States Parties affected by cluster munitions, aimed at the implementation of the obligations of this Convention. Such assistance may be provided, *inter alia*, through the United Nations system, international, regional or national organisations or institutions, non-governmental organisations or institutions, or on a bilateral basis.
3. Each State Party undertakes to facilitate and shall have the right to participate in the fullest possible exchange of equipment and scientific and technological information concerning the implementation of this Convention. The States Parties shall not impose undue restrictions on the provision and receipt of clearance and other such equipment and related technological information for humanitarian purposes.
4. In addition to any obligations it may have pursuant to paragraph 4 of Article 4 of this Convention, each State Party in a position to do so shall provide assistance for clearance and destruction of cluster munition remnants and information concerning various means and technologies related to clearance of cluster munitions, as well as lists of experts, expert agencies or national points of contact on clearance and destruction of cluster munition remnants and related activities.
5. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the destruction of stockpiled cluster munitions, and shall also provide assistance to identify, assess and prioritise needs and practical measures in terms of marking, risk reduction education, protection of civilians and clearance and destruction as provided in Article 4 of this Convention.
6. Where, after entry into force of this Convention, cluster munitions have become cluster munition remnants located in areas under the jurisdiction or control of a State Party, each State Party in a position to do so shall urgently provide emergency assistance to the affected State Party.
7. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the implementation of the obligations referred to in Article 5 of this Convention to adequately provide age- and gender-sensitive assistance, including medical care, rehabilitation and psychological support, as well as provide for social and economic inclusion of cluster munition victims. Such assistance may be provided, *inter alia*, through the United Nations system, international, regional or national organisations or institutions, the International Committee of the Red Cross, national Red Cross and Red Crescent Societies and their International Federation, non-governmental organisations or on a bilateral basis.
8. Each State Party in a position to do so shall provide assistance to contribute to the economic and social recovery needed as a result of cluster munition use in affected States Parties.
9. Each State Party in a position to do so may contribute to relevant trust funds in order to facilitate the provision of assistance under this Article.
10. Each State Party that seeks and receives assistance shall take all appropriate measures in order to facilitate the timely and effective implementation of this Convention, including facilitation of the entry and exit of personnel, materiel and equipment, in a manner consistent with national laws and regulations, taking into consideration international best practices.
11. Each State Party may, with the purpose of developing a national action plan, request the United Nations system, regional organisations, other States Parties or other competent intergovernmental or non-governmental institutions to assist its authorities to determine, *inter alia*:
 - (a) The nature and extent of cluster munition remnants located in areas under its jurisdiction or control;

- (b) The financial, technological and human resources required for the implementation of the plan;
- (c) The time estimated as necessary to clear and destroy all cluster munition remnants located in areas under its jurisdiction or control;
- (d) Risk reduction education programmes and awareness activities to reduce the incidence of injuries or deaths caused by cluster munition remnants;
- (e) Assistance to cluster munition victims; and
- (f) The coordination relationship between the government of the State Party concerned and the relevant governmental, intergovernmental or non-governmental entities that will work in the implementation of the plan.

12. States Parties giving and receiving assistance under the provisions of this Article shall cooperate with a view to ensuring the full and prompt implementation of agreed assistance programmes.

Article 7 *Transparency measures*

1. Each State Party shall report to the Secretary-General of the United Nations as soon as practicable, and in any event not later than 180 days after the entry into force of this Convention for that State Party, on:

- (a) The national implementation measures referred to in Article 9 of this Convention;
- (b) The total of all cluster munitions, including explosive submunitions, referred to in paragraph 1 of Article 3 of this Convention, to include a breakdown of their type, quantity and, if possible, lot numbers of each type;
- (c) The technical characteristics of each type of cluster munition produced by that State Party prior to entry into force of this Convention for it, to the extent known, and those currently owned or possessed by it, giving, where reasonably possible, such categories of information as may facilitate identification and clearance of cluster munitions; at a minimum, this information shall include the dimensions, fusing, explosive content, metallic content, colour photographs and other information that may facilitate the clearance of cluster munition remnants;
- (d) The status and progress of programmes for the conversion or decommissioning of production facilities for cluster munitions;
- (e) The status and progress of programmes for the destruction, in accordance with Article 3 of this Convention, of cluster munitions, including explosive submunitions, with details of the methods that will be used in destruction, the location of all destruction sites and the applicable safety and environmental standards to be observed;
- (f) The types and quantities of cluster munitions, including explosive submunitions, destroyed in accordance with Article 3 of this Convention, including details of the methods of destruction used, the location of the destruction sites and the applicable safety and environmental standards observed;
- (g) Stockpiles of cluster munitions, including explosive submunitions, discovered after reported completion of the programme referred to in sub-paragraph (e) of this paragraph, and plans for their destruction in accordance with Article 3 of this Convention;

- (h) To the extent possible, the size and location of all cluster munition contaminated areas under its jurisdiction or control, to include as much detail as possible regarding the type and quantity of each type of cluster munition remnant in each such area and when they were used;
- (i) The status and progress of programmes for the clearance and destruction of all types and quantities of cluster munition remnants cleared and destroyed in accordance with Article 4 of this Convention, to include the size and location of the cluster munition contaminated area cleared and a breakdown of the quantity of each type of cluster munition remnant cleared and destroyed;
- (j) The measures taken to provide risk reduction education and, in particular, an immediate and effective warning to civilians living in cluster munition contaminated areas under its jurisdiction or control;
- (k) The status and progress of implementation of its obligations under Article 5 of this Convention to adequately provide age- and gender- sensitive assistance, including medical care, rehabilitation and psychological support, as well as provide for social and economic inclusion of cluster munition victims and to collect reliable relevant data with respect to cluster munition victims;
- (l) The name and contact details of the institutions mandated to provide information and to carry out the measures described in this paragraph;
- (m) The amount of national resources, including financial, material or in kind, allocated to the implementation of Articles 3, 4 and 5 of this Convention; and
- (n) The amounts, types and destinations of international cooperation and assistance provided under Article 6 of this Convention.

2. The information provided in accordance with paragraph 1 of this Article shall be updated by the States Parties annually, covering the previous calendar year, and reported to the Secretary-General of the United Nations not later than 30 April of each year.

3. The Secretary-General of the United Nations shall transmit all such reports received to the States Parties.

Article 8

Facilitation and clarification of compliance

1. The States Parties agree to consult and cooperate with each other regarding the implementation of the provisions of this Convention and to work together in a spirit of cooperation to facilitate compliance by States Parties with their obligations under this Convention.

2. If one or more States Parties wish to clarify and seek to resolve questions relating to a matter of compliance with the provisions of this Convention by another State Party, it may submit, through the Secretary-General of the United Nations, a Request for Clarification of that matter to that State Party. Such a request shall be accompanied by all appropriate information. Each State Party shall refrain from unfounded Requests for Clarification, care being taken to avoid abuse. A State Party that receives a Request for Clarification shall provide, through the Secretary-General of the United Nations, within 28 days to the requesting State Party all information that would assist in clarifying the matter.

3. If the requesting State Party does not receive a response through the Secretary-General of the United Nations within that time period, or deems the response to the Request for Clarification to be unsatisfactory, it may submit the matter through the Secretary-General of the United Nations to the next Meeting of States Parties. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the submission, accompanied by all appropriate information pertaining to the Request for Clarification, to

all States Parties. All such information shall be presented to the requested State Party which shall have the right to respond.

4. Pending the convening of any Meeting of States Parties, any of the States Parties concerned may request the Secretary-General of the United Nations to exercise his or her good offices to facilitate the clarification requested.

5. Where a matter has been submitted to it pursuant to paragraph 3 of this Article, the Meeting of States Parties shall first determine whether to consider that matter further, taking into account all information submitted by the States Parties concerned. If it does so determine, the Meeting of States Parties may suggest to the States Parties concerned ways and means further to clarify or resolve the matter under consideration, including the initiation of appropriate procedures in conformity with international law. In circumstances where the issue at hand is determined to be due to circumstances beyond the control of the requested State Party, the Meeting of States Parties may recommend appropriate measures, including the use of cooperative measures referred to in Article 6 of this Convention.

6. In addition to the procedures provided for in paragraphs 2 to 5 of this Article, the Meeting of States Parties may decide to adopt such other general procedures or specific mechanisms for clarification of compliance, including facts, and resolution of instances of non-compliance with the provisions of this Convention as it deems appropriate.

Article 9

National implementation measures

Each State Party shall take all appropriate legal, administrative and other measures to implement this Convention, including the imposition of penal sanctions to prevent and suppress any activity prohibited to a State Party under this Convention undertaken by persons or on territory under its jurisdiction or control.

Article 10

Settlement of disputes

1. When a dispute arises between two or more States Parties relating to the interpretation or application of this Convention, the States Parties concerned shall consult together with a view to the expeditious settlement of the dispute by negotiation or by other peaceful means of their choice, including recourse to the Meeting of States Parties and referral to the International Court of Justice in conformity with the Statute of the Court.

2. The Meeting of States Parties may contribute to the settlement of the dispute by whatever means it deems appropriate, including offering its good offices, calling upon the States Parties concerned to start the settlement procedure of their choice and recommending a time-limit for any agreed procedure.

Article 11

Meetings of States Parties

1. The States Parties shall meet regularly in order to consider and, where necessary, take decisions in respect of any matter with regard to the application or implementation of this Convention, including:

- (a) The operation and status of this Convention;
- (b) Matters arising from the reports submitted under the provisions of this Convention;
- (c) International cooperation and assistance in accordance with Article 6 of this Convention;
- (d) The development of technologies to clear cluster munition remnants;

(e) Submissions of States Parties under Articles 8 and 10 of this Convention; and

(f) Submissions of States Parties as provided for in Articles 3 and 4 of this Convention.

2. The first Meeting of States Parties shall be convened by the Secretary-General of the United Nations within one year of entry into force of this Convention. The subsequent meetings shall be convened by the Secretary-General of the United Nations annually until the first Review Conference.

3. States not party to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organisations or institutions, regional organisations, the International Committee of the Red Cross, the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies and relevant non-governmental organisations may be invited to attend these meetings as observers in accordance with the agreed rules of procedure.

Article 12 *Review Conferences*

1. A Review Conference shall be convened by the Secretary-General of the United Nations five years after the entry into force of this Convention. Further Review Conferences shall be convened by the Secretary-General of the United Nations if so requested by one or more States Parties, provided that the interval between Review Conferences shall in no case be less than five years. All States Parties to this Convention shall be invited to each Review Conference.

2. The purpose of the Review Conference shall be:

(a) To review the operation and status of this Convention;

(b) To consider the need for and the interval between further Meetings of States Parties referred to in paragraph 2 of Article 11 of this Convention; and

(c) To take decisions on submissions of States Parties as provided for in Articles 3 and 4 of this Convention.

3. States not party to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organisations or institutions, regional organisations, the International Committee of the Red Cross, the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies and relevant non-governmental organisations may be invited to attend each Review Conference as observers in accordance with the agreed rules of procedure.

Article 13 *Amendments*

1. At any time after its entry into force any State Party may propose amendments to this Convention. Any proposal for an amendment shall be communicated to the Secretary-General of the United Nations, who shall circulate it to all States Parties and shall seek their views on whether an Amendment Conference should be convened to consider the proposal. If a majority of the States Parties notify the Secretary-General of the United Nations no later than 90 days after its circulation that they support further consideration of the proposal, the Secretary-General of the United Nations shall convene an Amendment Conference to which all States Parties shall be invited.

2. States not party to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organisations or institutions, regional organisations, the International Committee of the Red Cross, the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies and relevant non-governmental organisations may be invited to attend each Amendment Conference as observers in accordance with the agreed rules of procedure.

3. The Amendment Conference shall be held immediately following a Meeting of States Parties or a Review Conference unless a majority of the States Parties request that it be held earlier.

4. Any amendment to this Convention shall be adopted by a majority of two-thirds of the States Parties present and voting at the Amendment Conference. The Depositary shall communicate any amendment so adopted to all States.

5. An amendment to this Convention shall enter into force for States Parties that have accepted the amendment on the date of deposit of acceptances by a majority of the States which were Parties at the date of adoption of the amendment. Thereafter it shall enter into force for any remaining State Party on the date of deposit of its instrument of acceptance.

Article 14

Costs and administrative tasks

1. The costs of the Meetings of States Parties, the Review Conferences and the Amendment Conferences shall be borne by the States Parties and States not party to this Convention participating therein, in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

2. The costs incurred by the Secretary-General of the United Nations under Articles 7 and 8 of this Convention shall be borne by the States Parties in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

3. The performance by the Secretary-General of the United Nations of administrative tasks assigned to him or her under this Convention is subject to an appropriate United Nations mandate.

Article 15

Signature

This Convention, done at Dublin on 30 May 2008, shall be open for signature at Oslo by all States on 3 December 2008 and thereafter at United Nations Headquarters in New York until its entry into force.

Article 16

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the Signatories.

2. It shall be open for accession by any State that has not signed the Convention.

3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

Article 17

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the month in which the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession has been deposited.

2. For any State that deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the date on which that State has deposited its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 18

Provisional application

Any State may, at the time of its ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally Article 1 of this Convention pending its entry into force for that State.

Article 19
Reservations

The Articles of this Convention shall not be subject to reservations.

Article 20
Duration and withdrawal

1. This Convention shall be of unlimited duration.
2. Each State Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Convention. It shall give notice of such withdrawal to all other States Parties, to the Depositary and to the United Nations Security Council. Such instrument of withdrawal shall include a full explanation of the reasons motivating withdrawal.
3. Such withdrawal shall only take effect six months after the receipt of the instrument of withdrawal by the Depositary. If, however, on the expiry of that six-month period, the withdrawing State Party is engaged in an armed conflict, the withdrawal shall not take effect before the end of the armed conflict.

Article 21
Relations with States not party to this Convention

1. Each State Party shall encourage States not party to this Convention to ratify, accept, approve or accede to this Convention, with the goal of attracting the adherence of all States to this Convention.
2. Each State Party shall notify the governments of all States not party to this Convention, referred to in paragraph 3 of this Article, of its obligations under this Convention, shall promote the norms it establishes and shall make its best efforts to discourage States not party to this Convention from using cluster munitions.
3. Notwithstanding the provisions of Article 1 of this Convention and in accordance with international law, States Parties, their military personnel or nationals, may engage in military cooperation and operations with States not party to this Convention that might engage in activities prohibited to a State Party.
4. Nothing in paragraph 3 of this Article shall authorise a State Party:
 - (a) To develop, produce or otherwise acquire cluster munitions;
 - (b) To itself stockpile or transfer cluster munitions;
 - (c) To itself use cluster munitions; or
 - (d) To expressly request the use of cluster munitions in cases where the choice of munitions used is within its exclusive control.

Article 22
Depositary

The Secretary-General of the United Nations is hereby designated as the Depositary of this Convention.

Article 23
Authentic texts

The Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of this Convention shall be equally authentic.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za vanjske poslove i europske integracija i središnjeg tijela državne uprave nadležnog za obranu.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njezinu stupanju na snagu objaviti naknadno, sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. ovog Zakona propisano je da se potvrđuje Konvencija o kazetnom streljivu, sukladno odredbama članka 139. Ustava Republike Hrvatske čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim međunarodnim ugovorom.

Članak 2. sadrži tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Članak 3. utvrđuje se da je provedba ovog Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za vanjske poslove i europske integracije i središnjeg tijela državne uprave nadležnog za obranu.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njezinu stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. utvrđuje se stupanje na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije o kazetnom streljivu.

